

Cod ECLI ECLI:RO:TBBUC:2024:007.#####
Dosar nr. #####/3/2023

R O M Â N I A
TRIBUNALUL BUCUREȘTI
SECȚIA A II-A CONTENCIOS ADMINISTRATIV ȘI FISCAL
SENTINȚA CIVILĂ Nr. #####/2024
Ședința publică de la 21 ##### 2024
Tribunalul constituit din:
PREȘEDINTE: #####-#####
GREFIER: #####

Pe rol soluționarea acțiunii în contencios administrativ formulate de reclamanta #####
în contradictoriu cu pârâta UNIVERSITATEA BUCUREȘTI, având ca obiect anulare
act administrativ DISPOZITIA NR. 143/09.02.2023.

Dezbaterile în fond și susținerile părților au avut loc în ședința publică din 27.05.2024
fiind consemnate în încheierea de ședință de la acea dată care face parte integrantă din prezenta
hotărâre și prin care Tribunalul, pentru a da posibilitate părților de a depune concluzii sau note
scrise și având nevoie de timp pentru a delibera, a amânat pronunțarea pentru 10.06.2024 și
21.06.2024 când a hotărât următoarele:

TRIBUNALUL

Deliberând asupra cauzei de față, constată următoarele:

Prin cererea de chemare în judecată înregistrată pe rolul instanței la 23.08.2023,
reclamanta a solicitat, în contradictoriu cu pârâta Universitatea din București, anularea
dispoziției de exmatriculare nr. 143/09.02.2023, reînmatricularea la școala doctorală, ca urmare a
anulării actului atacat, obligarea pârâtei la plata unor despăgubiri pentru daunele morale în
cuantum de aproximativ 30.000 lei (capăt de cerere la care reclamanta a renunțat prin cererea
depusă la 25.09.2023 f. 95), precum și restituirea taxelor de școlarizare, în cuantum de 24600 lei.
Totodată, reclamanta a solicitat nulitatea parțială a Regulamentului studiilor universitare de
doctorat în Universitatea din București adoptat la 23.09.2020.

În motivare, a arătat, în esență, că la 06.12.2022, pe site-ul grupul.ro, a fost publicat un
articol referitor la situația studiilor sale doctorale, că din respectivul articol reiese că datele sale
cu caracter personal au fost date fără acordul său autorului articolului, #####, că i-a fost
astfel încălcată grav reputația profesională. A mai arătat că a avut calitatea de doctorand al
Universității din București începând cu anul 2013, că în urma încheierii tezei de cotutelă cu
Universitatea din Strasbourg a schimbat titlul tezei, cu acordul conducătorului de doctorat, al
directorului școlii doctorale și al rectorului Universității, la 29.08.2015. A mai arătat că
beneficiat de o perioadă de grație și de o perioadă de amânare a susținerii tezei, că a comunicat
permanent dificultățile redactării tezei în cotutelă în perioada #####, că în septembrie 2022
i-a fost aprobată rezilierea convenției de cotutelă, iar ulterior a solicitat schimbarea titlului tezei,

existând sincope în comunicare și în coordonarea dintre conducătorul tezei și conducerea școlii doctorale. În luna noiembrie 2022 i s-a comunicat intenția exmatriculării, iar neoficial i s-a transmis că nu i s-ar putea acorda titlul de doctor încă o dată, de aceeași universitate. La 23.12.2022 a solicitat înmatricularea la doctorat. A mai arătat că i s-a comunicat de la secretariatul universității că a fost emisă dispoziție de exmatriculare, la 09.02.2023, că a solicitat dosarul de doctorat și a constatat că în acesta nu era atașată cererea de înmatriculare. A mai susținut că dispoziția de exmatriculare nu este motivată, că a formulat plângere prealabilă și că actul atacat ignoră sincopile de comunicare pe care le-a avut cu conducătorul de doctorat. A mai arătat că art. 15 (12) ROI UB este nul, întrucât nu prevede procedura de desemnare a unui al doilea coordonator în ipoteza în care primul conducător depășește vârsta de 95 ani, nu răspunde la telefon și nu are ore de consultații la facultate. A mai arătat că ROI este nul și pentru că nu reglementează în ce constau efectele instituției întreruperii studiilor doctorale sau procedura prin care conducătorul școlii doctorale poate remedia incidente legate de imposibilitatea depunerii tezei sau altor conflicte între coordonator/membrii comisiei de îndrumare și doctorand.

În drept, a invocat Legea 554/2004.

Sub aspect probator, a solicitat încuviințarea probei cu înscrisuri, a probei testimoniale, precum și a mijloacelor materiale de probă.

Cererea a fost legal timbrată (f. 91-94).

Cererea a fost precizată la 25.09.2023.

Legal citată, pârâta Universitatea din București a formulat întâmpinare la 16.01.2024, solicitând respingerea cererii ca neîntemeiată.

În motivare, a arătat, în esență, că reclamanta a urmat cursurile școlii doctorale începând cu 01.10.2023, că părțile au încheiat contractul de studii doctorale nr. 21167/D/T/4/2013, iar din 01.10.2015 s-a aprobat derularea doctoratului în cotutelă. La 26.11.2021, reclamanta a solicitat transferul cotutelei la Universitatea ##### I Pantheon Sorbonne, față de sincopile de comunicare cu conducătorul de doctorat, solicitarea fiind aprobată de Universitatea din București și respinsă de Univesitatea ##### I Pantheon Sorbonne, motiv pentru care convenția de cotutelă a fost reziliată, continuarea studiilor fiind făcută doar la Universitatea din București. A mai arătat că reclamanta a beneficiat de toate perioadele de suspendare prevăzute de lege, însă nu a finalizat teza în termenul legal, astfel că în baza propunerii nr. 2272/12.12.2022 a fost emisă dispoziția de exmatriculare în litigiu. A indicat că aceasta este legală, prevăzând motivul pentru care a fost emisă, precum și temeiul său juridic. A indicat că motivarea este adecvată și că aceasta este temeinic emisă, nefiind împiedicată în niciun mod de conducerea școlii să depună teza în termenul stabilit. A mai arătat că reclamanta a beneficiat de aportul unei întregi comisii de îndrumare, nu doar de sprijinul conducătorului de doctorat. A mai susținut că Regulamentul studiilor universitare de doctorat al UB este legal, solicitarea de anulare fiind inadmisibilă, reclamanta nemaiavănd calitatea de doctorand, beneficiind de termenele de prelungire prevăzute de acesta și deci neavând interes, iar motivele referitoare la situația particulară a conducătorului de doctorat neputând avea incidență asupra regulamentului. A mai arătat că nu a divulgat niciunei persoane datele din dosarul de studii doctorale al reclamantei și că a existat o solicitare din partea Grupului de Investigații Politice, însă ca urmare a faptului că a solicitat acordul reclamantei și că aceasta nu l-a exprimat, nu a comunicat GIP datele din dosarul reclamantei. A mai arătat că nu se impune restituirea taxelor doctorale, reclamanta beneficiind de activitățile

școlii, pârâta executându-și obligațiile ce îi revineau, iar excluderea fiind dispusă ca urmare a nedeplinirii tezei în termen.

În drept, a invocat Legea 1/2011 și Legea 554/2004.

Sub aspect probator, a solicitat încuviințarea probei cu înscrisuri.

La termenul de judecată din 27.05.2024, Tribunalul a încuviințat pentru părți proba cu înscrisuri și a respins în rest cererea de probatoriu, pentru lipsa utilității.

Analizând actele și lucrările dosarului, reține următoarele:

În fapt, prin contractul de studii universitare de doctorat nr. 21167/D/T/4/2013, Universitatea din București și reclamanta ##### au convenit reglementarea principiilor și condițiilor de bază privind desfășurarea și finalizarea studiilor universitare de doctorat. Părțile au stabilit o durată contractuală de 3 ani (art. 3), cu posibilitatea prelungirii cu 1-2 ani, cu aprobarea Senatului universitar/CSUD, precum și posibilitatea întreruperii studiilor, pentru motive temeinice.

Conform art. 6 alin. (10) din contractul de studii doctorale nr. 21167/D/T/4/2013, studentul doctorand care nu reușește să finalizeze teza de doctorat în termenul stabilit potrivit contractului de studii universitare de doctorat și a eventualelor acte adiționale mai are la dispoziție o perioadă de grație de maximum 2 ani, în condițiile legii, pentru a finaliza și susține public teza, depășirea acestui termen conducând în mod automat la exmatricularea sa, iar conform art. 6 alin. (11), perioada de grație nu poate depăși doi ani.

Prin Dispoziția nr. 698/27.07.2016 (f. 54), programul de studii universitare de doctorat al reclamantei a fost întrerupt pentru o perioadă de 12 luni, începând cu 01.08.2016.

Prin Dispoziția nr. 1113/29.09.2017 (f. 60), programul de studii universitare de doctorat al reclamantei a fost prelungit pentru o perioadă de 12 luni, începând cu 01.10.2017.

Prin cererea nr. 21750/26.09.2018 (f. 64), avizată favorabil, reclamanta a solicitat o perioadă de grație de 1 an, începând cu data de 01.10.2018.

Prin cererea nr. 25814/31.10.2019 (f. 55), avizată favorabil, reclamanta a solicitat o perioadă de grație de 1 an, începând cu data de 01.10.2019.

Prin cererea nr. 897/30.09.2020 (f. 65), avizată favorabil, reclamanta a solicitat amânarea termenului de susținere publică a tezei de doctorat cu 1 an, începând cu data de 01.10.2020.

Prin Dispoziția nr. 143/09.02.2023 (f. 144), pârâta a dispus exmatricularea reclamantei din cadrul Școlii Doctorale de Drept, față de nefinalizarea și lipsa susținerii tezei de doctorat la termen.

În drept, conform art. 39-40 din HG ##### privind aprobarea Codului Studiilor Universitare de doctorat, Art. 39. - (1) În domeniile de studii reglementate la nivel european, durata studiilor universitare de doctorat respectă legislația corespunzătoare.

(2) Durata programului de doctorat este, de regulă, de 3 ani. Prin excepție, în cadrul învățământului superior medical uman, medical veterinar și farmaceutic, conform art. 174 alin. (3) din Legea nr. 1/2011, durata programului de doctorat este, de regulă, de 4 ani.

(3) Din motive temeinice, în condițiile stabilite prin regulamentul școlii doctorale, durata programului de doctorat poate fi prelungită cu 1-2 ani, cu aprobarea senatului universitar, la propunerea conducătorului de doctorat și în limita fondurilor disponibile.

(4) Studiile universitare de doctorat se pot întrerupe din motive temeinice, în condițiile stabilite prin regulamentul școlii doctorale. Durata acestor studii se prelungește cu perioadele cumulate ale întreruperilor aprobate.

(5) Prelungirea prevăzută la alin. (3), respectiv întreruperea și prelungirea prevăzute la alin. (4) se stabilesc prin acte adiționale la contractul de studii universitare de doctorat.

Art. 40. - (1) ##### studentul-doctorand nu reușește să finalizeze teza în termenul stabilit potrivit contractului de studii universitare de doctorat și eventualelor acte adiționale la acesta, studentul-doctorand mai are la dispoziție o perioadă de grație de maximum 2 ani pentru a finaliza și susține public teza, depășirea acestui termen conducând în mod automat la exmatricularea sa.

Cu titlu prealabil, având în vedere că exmatricularea dispusă prin Dispoziția nr. 143/09.02.2023 (f. 144) a avut ca temei nefinalizarea și lipsa susținerii tezei de doctorat la termen, Tribunalul apreciază că au relevanță în cauză exclusiv susținerile părților referitoare la durata studiilor de doctorat, nu și cele referitoare la eventuale convenții de cotutelă încheiate pe parcursul studiilor universitare, astfel că acestea nu vor fi analizate de instanță.

În ceea ce privește fondul cauzei, Tribunalul observă că un prim motiv de nelegalitate invocat de reclamantă constă în pretinsa nemotivare a dispoziției atacate.

Instanța subliniază, cu valoare de principiu, că, privitor la necesitatea motivării în fapt și în drept, într-o măsură suficientă și de natură a permite mai apoi exercitarea neîngrădită a controlului judiciar al instanței de judecată, s-a pronunțat Înalta ##### de Casație și Justiție prin Decizia nr. ##### din 11 aprilie 2008, 673/2013, ##### a Secției de Contencios Administrativ și Fiscal, arătându-se că puterea discreționară conferită unei autorități nu poate fi privită, într-un stat de drept, ca o putere absolută și fără limite, căci exercitarea dreptului de apreciere prin încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale cetățenilor prevăzute de Constituție, ori de lege, constituie exces de putere, în contextul în care Constituția României prevede în art. 31 alin. 2 obligația autorităților de a asigura informarea corectă a cetățeanului și asupra problemelor de interes personal, prin urmare, orice decizie de natură a produce efecte privind drepturile și libertățile fundamentale trebuie motivată nu doar din perspectiva competenței de a emite acel act, ci și din perspectiva posibilității persoanei și a societății de a aprecia asupra legalității măsurii, respectiv asupra respectării granițelor dintre puterea discreționară și arbitrar, fiindcă a accepta teza potrivit căreia autoritatea nu trebuie să-și motiveze deciziile echivalează cu golirea de conținut a esenței democrației și a statului de drept bazat pe principiul legalității.

Cu alte cuvinte, în condițiile în care autoritățile sunt obligate să asigure informarea corectă a cetățenilor asupra problemelor de interes personal ale acestora și, în condițiile în care deciziile acestor autorități sunt supuse controlului judecătoresc pe calea contenciosului administrativ, nu se poate susține că este permisă absența motivării explicite a actului administrativ atacat.

În lipsa motivării explicite a actului administrativ, posibilitatea atacării în justiție a actului respectiv este iluzorie, de vreme ce judecătorul nu poate specula asupra motivelor care au determinat autoritatea administrativă să ia o anumită măsură și absența acestei motivări favorizează emiterea unor acte administrative abuzive, de vreme ce lipsește de orice eficiență controlul judecătoresc al actelor administrative.

Prin urmare, motivarea reprezintă o obligație generală, aplicabilă oricărui act administrativ, ea reprezintă o condiție de legalitate a actului, care face obiectul unei aprecieri în concreto, după natura acestuia și contextul adoptării sale, iar obiectivul său este prezentarea într-un mod clar și neechivoc a raționamentului instituției emitente a actului.

Motivarea urmărește o dublă finalitate: îndeplinește, în primul rând, o funcție de transparență în profitul beneficiarului actului, care va putea, astfel, să verifice dacă actul este sau nu întemeiat și permite, de asemenea, instanței să realizeze controlul său jurisdicțional, deci, în cele din urmă permite reconstituirea raționamentului efectuat de autorul actului pentru a ajunge la adoptarea acestuia. Desigur, ea trebuie să figureze chiar în cuprinsul actului și să fie realizată de autorul său.

Așadar, a motiva implică a face cunoscute cu claritate elementele de fapt și de drept care permit înțelegerea și aprecierea legalității sale, iar importanța acestei exigențe depinde în mod considerabil de natura actului, de contextul juridic în care el intervine, precum și de interesul pe care destinatarul actului ar putea să le aibă în primirea acestor explicații și deci motivarea trebuie să permită judecătorului să exercite un control asupra elementelor de fapt și de drept care au servit drept bază de exercitare a puterii de apreciere.

În cauză, Dispoziția în litigiu a fost emisă în temeiul Legii 1/2011, HG ##### și propunerii nr. 2272/12.12.2022, ca urmare a faptului că reclamanta, înmatriculată în cadrul Școlii Doctorale de Drept la 01.10.2013, nu a finalizat și susținut teza de doctorat în termen.

Or, deși pretinde că actul ar fi nemotivat, instanța observă că totuși reclamanta a înțeles atât motivele de drept, cât și motivele de fapt pentru care actul atacat a fost emis, făcându-și apărări pertinente în raport cu perioada studiilor doctorale. În ceea ce privește contextul în care actul a fost emis, Tribunalul observă că Dispoziția în litigiu tranșează o chestiune punctuală în desfășurarea studiilor universitare doctorale și are natura juridică a încetării acestora prin depășirea termenului. ##### de această natură juridică și raportat la acest context, indicarea temeiurilor de drept, arătarea momentului începerii studiilor doctorale și indicarea motivului de exmatriculare constituie elemente suficiente pentru a se reține că actul este motivat.

Referitor la motivul de nelegalitate a Dispoziției nr. 143/09.02.2023 constând în caracterul neimputabil al depășirii duratei maximele a studiilor doctorale, Tribunalul observă că potrivit contractului de studii doctorale nr. 21167/D/T/4/2013, durata studiilor doctorale a fost convenită la 3 ani, termenul urmând să expire la 30.09.2016. Prin Dispoziția nr. 698/27.07.2016 (f. 54), programul de studii universitare de doctorat al reclamantei a fost întrerupt pentru o perioadă de 12 luni, începând cu 01.08.2016. Prin Dispoziția nr. 1113/29.09.2017 (f. 60), programul de studii universitare de doctorat al reclamantei a fost prelungit pentru o perioadă de 12 luni, începând cu 01.10.2017. Prin cererea nr. 21750/26.09.2018 (f. 64), avizată favorabil, reclamanta a solicitat o perioadă de grație de 1 an, începând cu data de 01.10.2018. Prin cererea nr. 25814/31.10.2019 (f. 55), avizată favorabil, reclamanta a solicitat o perioadă de grație de 1 an, începând cu data de 01.10.2019. Prin cererea nr. 897/30.09.2020 (f. 65), avizată favorabil, reclamanta a solicitat amânarea termenului de susținere publică a tezei de doctorat cu 1 an, începând cu data de 01.10.2020.

Așadar, durata maximă a studiilor doctorale a fost atinsă la 01.10.2021, ca urmare a întreruperii programului de doctorat, acordării a două perioade de grație și a amânării termenului de susținere a tezei. Caracterul pretins imputabil conducătorului de doctorat al depășirii duratei

maximale pentru predarea tezei nu doar că nu a fost dovedit în cauză, dar nici nu ar putea atrage înlăturarea sancțiunii exmatriculării, în condițiile art. 40 din HG 681/2011, câtă vreme studentul doctorand nu a pretins că teza era finalizată și predată la 01.10.2021. Ceea ce a pretins reclamanta este că teza nu a fost predată ca urmare a lipsei acordului conducătorului de doctorat pentru schimbarea titlului tezei, ## ##### ##### # #####
##, astfel că reținerea acestui motiv de nelegalitate ar echivala cu a permite reclamantei să se prevaleze de propria culpă.

În ceea ce privește motivul de nelegalitate constând în emiterea actului atacat cu încălcarea dreptului la protecția datelor sale cu caracter personal, Tribunalul reține că nici acesta nu este temeinic. În acest sens, instanța reține că eventuala încălcare a dreptului reclamantei la protecția datelor cu caracter personal constituie o situație extrinsecă și fără legătură cu durata studiilor doctorale, astfel că nu ar putea atrage nelegalitatea Dispoziției în litigiu, reclamanta beneficiind de alte remedii în situația dovedirii încălcării acestui drept. ##### în vedere însă că reclamanta a renunțat la capătul de cerere privind obligarea pârâtei la repararea prejudiciului ce i-a fost cauzat prin pretinsa încălcare a dreptului său la protecția datelor cu caracter personal, Tribunalul nu va analiza temeinicia acestei susțineri.

În ceea ce privește capătul de cerere privind anularea Regulamentului studiilor universitare de doctorat adoptat la 23.09.2020, Tribunalul observă că acesta este argumentat prin aceea că nu ar reglementa o serie de situații, precum procedura de desemnare a unui al doilea conducător de doctorat sau parametrii activității de coordonare pentru un conducător de doctorat de 95 ani, procedura de remediere a unor incidente legate de imposibilitatea depunerii tezei ca urmare a refuzului conducătorului de a o citi, posibilitatea acordării a două titluri de doctor aceleiași persoane, procedura schimbării problematicii tezei sau activitatea comisiei de îndrumare. Or, toate aceste elemente sunt extrinseci actului atacat și exced domeniului de aplicare al acestuia, în timp ce nulitatea constituie o sancțiune care trebuie să preceadă sau să existe la momentul emiterii actului. Astfel, instanța de contencios administrativ nu ar putea să dispună anularea actului atacat pentru lipsa unor reglementări, întrucât analiza acestui remediu legal s-ar realiza cu nesocotirea condițiilor necesare pentru constatarea nulității, dar și cu depășirea competențelor instanței, cât timp revine autorității pârâte sarcina de a reglementa în concret desfășurarea studiilor universitare de doctorat, potrivit art. 9 alin. (12) lit. b) din Anexa HG 681/2023. Singurul remediu prevăzut de legea contenciosului administrativ în situația învederată de reclamantă ar fi acela investire a instanței cu o cerere în constatarea refuzului de efectuare a unei anumite operațiuni administrative necesare pentru exercitarea sau protejarea unui drept sau interesul legitim, acțiune cu care instanța nu a fost investită.

Pentru toate aceste considerente, Tribunalul va respinge prezenta cerere, ca neîntemeiată.

PENTRU ACESTE MOTIVE,
ÎN NUMELE LEGII
HOTĂRĂȘTE

Respinge cererea de chemare în judecată formulată de reclamanta #####, CNP #####, cu domiciliul procesual ales la Cabinet de avocat ##### din București, sector 1, #####, parter, în contradictoriu cu pârâta UNIVERSITATEA

Hotărâre nr. 4387/2024 din 21.06.2024, cod RJ 86gd57979
(<https://rejust.ro/juris/86gd57979>)

BUCUREȘTI, ### #####, cu sediul în București, sector 5, Șos. Panduri nr.90, ca neîntemeiată.

Cu recurs în termen de 15 zile de la comunicare, care se va depune la Tribunalul București - Secția a II-a de contencios administrativ și fiscal.

Pronunțată prin punerea soluției la dispoziția părților prin grefa instanței, azi, 21.06.2024.

PREȘEDINTE

GREFIER

#####-##### #####

#####

Red./thred. #####, V.G./4 ex./07.01.2025